



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1762**

**VD18 90118014**

§. 28. Gratianus ejusque Decretum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

millia ad ærarium Principis, per annos Sæcul. XII.  
singulos redierunt. A.C.1158.

In hoc Conventu ad Roncalias Fridericus Imperator complures Leges ad pacem & securitatem publicam stabilendam condidit. Inprimis legem sancivit scientiarum studiosis faventem; cujus, nisi fallor, occasio fuit Schola Bononiensis, jam illa ætate celebris. In Constitutione hac dicitur; scholasticos, studiorum causa iter facientes, præcipue Legum Divinarum & Cæsarearum Magistros eorumque nuncios, in civitatibus, in quibus scientiæ docentur, securos esse præstandos, additurque: *Nemo præsumat eos laceßere, aut captivos detinere, ob debita in alia provincia contracta, aut commissa crimina, atque si hoc privilegium violetur, Rectores provinciarum rationem reddere teneantur. Si quis Actionem contra Studiosos moveat, his libera facultas sit, tribunal Dynastæ sui vel Doctoris sui, vel etiam illius Urbis Episcopi eligendi. Si quis eos ad aliud Judicium trahere voluerit, causa cadat.* Nulla alia prior Lex in his ultimis Sæculis occurrit, quæ Studentium Privilegia stabiliat.

Rad. 5. 6. 7.

Authent. ad Tit. ne fil. propat. 4. Cod. 13.

§. XXVIII.

*Gratianus ejusque Decretum.*

In eadem Friderici Ænobarbi Constitutione

U 3

tutione

Sæcul. XII.

A.C. 1158.

tutione speciatim mentio fit de Legum Divinarum Cæsarearumque studio, cui nempe Literati Bononiæ præcipue operam dabant. Studium Juris Civilis, videlicet Legum Justinianearum, jam sæculo superiore ibidem reflorescere cœperat, & Scientia Juris Canonici aliquot abhinc annis promulgatione Decreti Gratiani illustrata fuerat. Erat vero Gratianus professione Benedictinus in Monasterio S. Felicis Bononiæ, Clusii in Tuscia natus, qui exempla Burchardi Wormatiensis, Ivonis Carnotensis, multorumque aliorum Compilatorum, secutus composuit Canonum Collectionem, eique Titulum præfixit: *Concordia discordantium Canonum*, quia refert auctoritatem multorum, quos, cum sibi ipsis oppositi videantur, ipse omnibus viribus conciliare conatur.

Huic Collectioni materiam præbuerunt antiquorum recentiorumque Conciliorum Canones, Epistolæ Pontificum Decretales, quibus falsæ Epistolæ ex compilatione Isidori immixtæ sunt, complura ex SS. Patribus excerpta, ex S. Ambrosio, S. Hieronymo, S. Augustino, S. Gregorio, S. Isidoro Hispalensi & Beda. At nomina Patrum obtendens non nunquam citat opera, iisdem perperam adscripta, quod Ars criticæ exinde detexit.

Leges

Leges quoque ex Codice, Digestis, <sup>Sæcul. XII.</sup>  
& Regum nostrorum Capitulariis ex- A.C. 1158.  
tractas affert.

Gratianus suam Collectionem in tres Partes divisit, quarum prima centum & unam distinctiones complectitur; agitque primo de Jure in genere, ejusque partibus. Tum de Ministris Ecclesiæ, ac incipiens a Summo Pontifice ad minimos Clericos pervenit. Pars secunda dividitur in triginta sex Causas, quæ sunt quasi totidem Casus particulares, de quibus complures quæstiones proponit. In Causa trigesima tertia a materia digressus septem Quæstiones de Pœnitentia inseruit.

Pars tertia Titulum præfert *de Consecratione*, in qua de tribus Sacramentis, Eucharistia, Baptismo & Confirmatione ac etiam quibusdam aliis Ritibus agit. In toto Opere Auctor oblata occasione aliquas Quæstiones Theologicas discutit, illudque Eugenius Papa III. approbasse, jussisseque fertetur, ut Bononiæ publice prælegeretur. Ceterum constat, ex eo tempore vix aliud Jus Canonicum, quam quod in hoc Libro continebatur, fuisse cognitum, dictumque simpliciter Decretum.

Gratianus ubique novis Curia Romanæ de potestate sua opinionibus, doctrinæ falsarum decretalium superstru-

*dist. 19.*

Sacull XII. A. C. 1158. *ctis, favet, nec epistolæ Nicolai I. Papæ, cuius suo loco meminimus, obliviscitur. Postquam attulit Auctoritatem complurium ipsorum Summorum Pontificum, qui se ad servandos Canones & Antecessorum suorum Decreta obligatos profitentur, subjungit: Si hæc obijciuntur, respondendum est: S. Ecclesia Romana Constitutionibus Canonicis auctoritatem tribuit, sed eis non ligatur, nec eis se ipsam submittit. Quemadmodum Jesus Christus, qui Auctor Legis fuit, Legem implevit, ut eandem in se ipso sanctificaret; postea vero, ut se Dominum Legis ostenderet, se ipsum exemit, ab eaque Apostolos suos liberavit. Ita etiam primæ Sedis Pontifices reverentur Canones, a se ipsis vel ab aliis, ipsorum tamen auctoritate, conditos, & ex humilitatis studio servant, ut ceteros ad obediendum promptiores habeant; sed non nunquam sive suis Mandatis, sive Decisionibus, sive suis operibus demonstrant, se Dominos esse, & horum Canonum Auctores. Ergo Capitula præcedentia aliis necessitatem obediendi imponunt, & docent, Summos Pontifices ideo Canones servare, ut ostendant, eos contemni non debere, sequentes exemplum Jesu Christi, qui primus Sacramenta, a se instituta recepit, ut in ipsius divina Persona Sancta efficerentur. Ita differit Gratianus, sed ex proprio*

*Sup. L. L.  
S. 37.*

*25. q. 1. c. 16.*

proprio cerebro, & nullam auctoritatem, Sæcul. XII.  
A. C. 1158.  
qua Doctrinam, ad illa usque tempora  
inauditam, confirmaret, producit. At  
nihilominus sequentia tria Sæcula ipsi  
foli fidem habuerunt. Quodcumque in  
ipsius decreto legitur, pro purissima Ec-  
clesiæ disciplina habitum est, nec eam  
ex aliis fontibus quærere Clericis memo-  
ratæ ætatis in mentem venit.

## §. XXIX.

*Guido Blandrata Archiepiscopus Ra-  
vennas.*

Imperator Fridericus, in Longobardia  
hyemem transigens, complures Proce-  
res Præsulesque itineris sui socios amisit,  
& præter alios Fridericum Archiepisco-  
pum Colonensem, qui annis non plus Radev. c. 14  
tribus sederat, & Anselmum Archi-  
episcopum Ravennatem. Huic Impe-  
rator per electionem suffici curavit Gui-  
donem, filium Comitis Blandratæ, ju-  
venem, quem Papa rogante Imperatore  
Clericis Romanis adscriptum, Subdia- Sup. c. 15.  
conum ordinaverat. Cumque Archi-  
episcopus Ravennas eligeretur, aderat  
Hyacinthus Cardinalis nomine Summi  
Pontificis, qui electionem nihilominus  
confirmare bis recusavit, quod diceret,  
se eo adduci non posse, ut filium Co-  
mitis Blandratæ a latere suo avelli pate-  
retur, se enim eximiis ejus dotibus de-  
lectari,

U 5

lectari,